

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

cu privire la respingerea recursului declarat de către Întreprinderea Municipală „SU-Canal”,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către Irina Drangoz împotriva Întreprinderii Municipale „SU-Canal” cu privire la anularea ordinului, încasarea a 5 salarii medii în schimbul restabilirii la serviciu în funcția deținută, încasarea salariului pentru toată perioada de privare de dreptul la muncă, repararea prejudiciului moral cauzat și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva încheierii din 11 iulie 2024 a Curții de Apel Comrat

*(Dosarul nr. 2r-353/24
NR. PIGD 2-22090122-01-2r-20082024)*

Restituirea cererii de apel, ca fiind depusă în afara termenului legal, iar instanța de apel a respins cererea de repunere în termenul procedural omis de declarare a apelului.

Judecătoria Comrat, sediul Central, jud. M. Hanganu,
Curtea de Apel Comrat, jud. Șt. Starciuc, G. Colev, D. Fujenco,

30 octombrie 2024

Examinând în lipsa părților recursul depus de ÎM „SU-Canal”,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Mariana Ursachi,

Oxana Parfeni, *judecători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 24 iunie 2022, Irina Drangoz a depus cerere de chemare în judecată, concretizată prin cererea din 12 octombrie 2023, împotriva Întreprinderii Municipale „SU-Canal” (în continuare ÎM „SU-Canal”) (cu privire la anularea, ca fiind ilegal, a ordinului cu nr. 50 din 04 aprilie 2022, încasarea a 5 salarii medii în schimbul restabilirii la serviciu în funcția deținută, obligarea achitării compensării pentru toată perioada de privare de dreptul la muncă, începând cu 05 aprilie 2022 până la data adoptării hotărârii, reieșind din cuantumul unui salariu mediu lunar de 7 309,18 MDL, încasarea sumei de 30 000 MDL cu titlu de reparare a prejudiciului moral (f.d. 1-3, 97).

2. Prin hotărârea din 21 februarie 2024 a Judecătoriei Comrat, sediul Central, s-a admis parțial acțiunea Irinei Drangoz, s-a anulat, ca fiind ilegal, ordinul directorului ÎM „SU-Canal” nr. 50 din 04 aprilie 2022 „privind concedierea Irinei Drangoz din funcția de jurist-consult”, s-a restabilit Irina Drangoz în funcția de jurist-consult a ÎM „SU-Canal”, s-a încasat de la ÎM „SU-Canal” în beneficiul Irinei Drangoz compensarea prejudiciului material, reieșind din mărimea salariului acumulat pentru toată perioada absenței forțate de la locul de muncă în suma de 152 603,23 MDL, prejudiciul moral în mărime de un salariu mediu lunar în mărime de 7 044 MDL, s-a încasat de la ÎM „SU-Canal” în beneficiul bugetului taxa de stat în mărime de 4 586,19 MDL. În rest, s-a respins ca nefondată cerința privind încasarea compensării prejudiciului moral cauzat în mărime de 42 956 MDL (f.d. 135, 155-161).

3. La 05 martie 2024, Irina Drangoz a depus cerere privind adoptarea unei hotărâri suplimentare cu privire la încasarea de la intimat a 5 salarii medii în schimb de o a restabili la serviciu în funcția deținută (f.d. 136).

4. Prin încheierea din 04 aprilie 2024 a Judecătoriei Comrat, sediul Central, s-a respins ca nemotivată cererea reclamantei Irina Drangoz privind adoptarea unei hotărâri suplimentare (f.d. 146-147).

5. La 19 martie 2024, Irina Drangoz a declarat apelul împotriva hotărârii din 21 februarie 2024 a Judecătoriei Comrat, sediul Central (f.d. 148, 171-175).

6. La 28 martie 2024, ÎM „SU-Canal” a depus cerere de apel nemotivată împotriva hotărârii din 21 februarie 2024 a Judecătoriei Comrat, sediul Central,

solicitând *inter alia* repunerea în termenul procedural omis de declarare a apelului (f.d. 149-151).

7. Prin încheierea 11 iulie 2024 a Curții de Apel Comrat s-a respins cererea apelantului ÎM „SU-Canal” cu privire la repunerea în termenul procedural omis de declarare a apelului și s-a restituit cererea de apel depusă împotriva hotărârii din 21 februarie 2024 a Judecătoriei Comrat, sediul Central, ca fiind depusă cu încălcarea termenului legal (f.d. 196-199 recto-verso).

8. La 06 august 2024, ÎM „SU-Canal” a declarat recurs împotriva încheierii din 11 iulie 2024 a Curții de Apel Comrat, solicitând casarea încheierii recurate și restituirea cauzei la curtea de apel la etapa primirii cererii de apel și de repunere în termenul procedural omis (f.d. 211-215).

9. În susținerea recursului ÎM „SU-Canal” a invocat că, la soluționarea chestiunii privind repunerea în termenul procedural omis de declarare a apelului, instanța de apel nu a ținut cont de faptul că data emiterii hotărârii primei instanțe nu a fost coordonată cu reprezentantul ÎM „SU-Canal”, iar despre hotărârea din 21 februarie 2024 a aflat abia la 29 februarie 2024, când i-a fost comunicată efectiv copia hotărârii judecătorești.

10. Recurenta a considerat că, pentru a avea posibilitate reală de a contesta cu apel hotărârea primei instanțe, termenul de 30 de zile urmează a fi calculat începând cu data recepționării hotărârii, adică din 29 februarie 2024, dar nu din 21 februarie 2024.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

11. Art. 425 din Codul de procedură civilă prevede următoarele:

„Termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.”

12. Art. 427 alin. (1) lit.a) din Codul de procedură civilă relevă că:

„Instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea”

13. Art. 10 alin. (1)-(3) din Codul de procedură civilă reglementează că:

„Sancțiunile procedurale sunt urmările nefavorabile, stabilite de normele de drept procedural civil, care survin pentru subiectul obligat în raport procedural în caz de neîndeplinire sau de îndeplinire defectuoasă a unui act de procedură, precum și în caz de exercitare abuzivă a unui drept procedural.

Efectuarea necorespunzătoare a actelor de procedură va fi invocată, în fiecare caz de comitere a încălcării legii, de către judecător sau de participantul care are interes să o invoce.

Sancțiunile procedurale vizează atât actele de procedură ale instanței judecătorești, ale participanților la proces, cât și ale persoanelor legate de activitatea acestora și, în funcție de prevederile legii, constau în anularea actului procedural defectuos, în decăderea din drepturi pentru neîndeplinire în termen a actului de procedură, în obligația de a completa sau a reface actul îndeplinit cu nerespectarea legii, în restabilirea în drepturile încălcate, în aplicarea amenzii judecătorești, în alte măsuri prevăzute de lege.”

14. Art. 110 din Codul de procedură civilă definește:

„Termenul de procedură ca fiind este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.

15. Art. 111 alin. (1) din Codul de procedură civilă prescrie că,

„Actele de procedură se efectuează în termenul prevăzut de lege. În cazul în care nu este stabilit prin lege, termenul de procedură se fixează de către instanța judecătorească.”

16. Art. 113 din Codul de procedură civilă prevede că:

„Dreptul de a efectua actul de procedură încetează odată cu expirarea termenului prevăzut de lege ori stabilit de instanța de judecată. Nerespectarea termenului atrage după sine decăderea din dreptul de a efectua actul de procedură, dacă legea nu prevede altfel.”

17. Art. 362 alin. (1), (3) din Codul de procedură civilă prevede că:

„Termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

Repunerea în termen de apel se face de către instanța de apel în cazurile și în ordinea prevăzute de art. 116.”

18. Art. 116 alin. (1), (3) și (4) din Codul de procedură civilă stipulează că:

„Persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță.

La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc.).

Repunerea în termen nu poate fi dispusă decât în cazul în care partea și-a exercitat dreptul la acțiune înainte de împlinirea termenului de 30 de zile, calculat din ziua în care a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea motivelor care justifică depășirea termenului de procedură.”

19. Art. 369 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă statuează că:

„Instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă apelul a fost depus în afara termenului legal, iar apelantul nu solicită repunerea în termen sau instanța de apel a refuzat să efectueze repunerea în termen

MOTIVAREA INSTANȚEI

20. Referitor la termenul de declarare a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că, potrivit avizului de recepție a trimiterii poștale DS8011818377AS, copia încheierii motivate din 11 iulie 2024 a Curții de Apel Comrat a fost comunicată recurenteii ÎM „SU-Canal” la 30 iulie 2024 (f.d. 205). Astfel, se consideră că, în speță, calea de atac în ordine de recurs a fost demarată în interiorul termenului legal, deoarece cererea de recurs a fost depusă la 06 august 2024 (f.d. 211).

21. Aplicând principiul *nemo censetur ignorare legem*, conform căruia necunoașterea sau cunoașterea greșită a legii nu exonerează persoanele de obligația

de a se conforma legii, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție nu poate accepta ipoteza recurentului, precum că începutul termenului de apel curge din momentul comunicării efective a dispozitivului hotărârii primei instanței, iar în asemenea circumstanțe a respectat termenul de atac, deoarece copia dispozitivului hotărârii l-a recepționat la 29 februarie 2024, iar cererea de apel a fost depusă la 28 martie 2024.

22. Or, art. 362 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă prevede cert că termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dar nicidecum nu din data comunicării acestuia. Iar, în sensul coroborat al art. 362 alin. (1) și art. 111 din Codul de procedură civilă, termenul de exercitare a căii de atac în ordine de apel începe să curgă din ziua imediat următoare datei calendaristice emiterii și pronunțării hotărârii judecătorești și nicidecum nu depinde de momentul comunicării actului judecătoresc de dispoziție.

23. Distinct acestei ipoteze, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că ÎM „SU-Canal” a dispus de un termen rezonabil și suficient de la 29 februarie 2024, data când i-a fost comunicat copia dispozitivului hotărârii judecătorești, pentru a face uz efectiv de dreptul său procedural de a depune cerere de apel nemotivată până la 22 martie 2024.

24. În opinia instanței de recurs, ÎM „SU-Canal” avea obligația prezumată de a manifesta diligență și să se conformeze prevederilor legale, făcând uz în interiorul termenului legal de dreptul său de a ataca cu apel hotărârea primei instanțe, în caz contrar intervenind *uno actu* aplicarea, cu titlu de sancțiune procedurală, restituirea apelului ca fiind depus în afara termenului legal, în temeiul art. 369 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă.

25. În acest sens, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că legiuitorul a instituit în mod imperativ termen pentru exercitarea căii de atac, asigurând astfel stabilitatea raporturilor juridice dintre părți și evitarea incertitudinii pentru o perioadă îndelungată de timp, în care apar, derulează și se modifică o complexitate de relații dintre părți sub egida unor norme de drept distincte. Deci, admiterea exercitării unei căi de atac în afara termenului legal ar constitui o încălcare a principiului legalității și securității raporturilor juridice și respectiv, o soluție inadmisibilă în conjunctura ordinii de drept naționale.

26. La caz, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție învederează jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care a apreciat că reglementarea referitoare la formalitățile și termenele ce trebuie respectate pentru exercitarea unei căi de atac, urmărește să asigure o bună administrare a justiției și, în particular, să respecte principiul securității raporturilor juridice și că cei interesați trebuie să aibă posibilitatea de a se aștepta ca aceste reguli să fie aplicate. S-a subliniat că aceste termene urmăresc mai multe scopuri importante, și anume să garanteze securitatea juridică fixând un termen pentru acțiuni, să pună pe eventualii pârâți la adăpost de plângeri introduse foarte târziu care ar fi, probabil, mai dificil de combătut, și să

împiedice nedreptățile ce s-ar putea produce dacă tribunalele ar fi chemate să se pronunțe în legătură cu evenimente consumate cu mult timp în urmă, plecând de la elemente de probă cărora nu li s-ar mai putea acorda credit și care ar fi incomplete din cauza timpului scurs (cauza Brumărescu v. România, cauza Marckx v. Belgia).

27. În cauza Melnic v. Republica Moldova, Înalta Curte a constatat violarea securității raporturilor juridice (art. 6 § 1 al Convenției) pentru admiterea, într-o cauză cu privire la recuperarea prejudiciilor, a unui recurs depus peste termen, fără a se expune asupra obiecției reclamantului că recursul este tardiv.

28. În această ordine de idei, corelând circumstanțele faptice constatate și expuse supra, cu normele legale precitate, instanța de recurs ajunge la concluzia că ÎM „SU-Canal” nu a îndeplinit actul procedural în interiorul termenului legal instituit la art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

29. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat în cauza Ponomaryov vs Ucraina că, deși în speță nu este vorba despre desființarea unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile în urma admiterii unei căi extraordinare de atac în lumina unor circumstanțe nou descoperite, ci de redeschiderea unui proces după un interval considerabil de timp prin repunerea în termenul de introducere a unei căi ordinare de atac, totuși reînnoirea acestui termen după o perioadă îndelungată și pentru motive neconvingătoare, reprezintă o decizie care ar putea înfrânge principiul securității raporturilor juridice într-un mod similar cu o cale extraordinară de atac.

30. Din considerentele menționate și având în vedere faptul că încheierea din 11 iulie 2024 a Curții de Apel Comrat a fost emisă în concordanță cu normele de drept procedural, iar argumentele invocate în recurs sunt lipsite de substanță, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că soluția emisă de către instanța de apel este una întemeiată legal și în corespundere cu circumstanțele cauzei, or, argumentele și probele invocate în susținerea cererii de recurs sunt contrare legislației procesuale și lipsite de relevanță.

31. Ținând cont de cele expuse și în temeiul art. 427 lit. a), art. 428 din Codul de procedură civilă

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Respinge recursul declarat de către ÎM „SU-Canal” împotriva încheierii din 11 iulie 2024 a Curții de Apel Comrat.

Decizia este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Mariana Ursachi

Oxana Parfeni